

Izrek

Člen 7(3)(b) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS, je treba razlagati tako, da državljan države članice, ki je – potem ko je v drugi državi članici približno štiri leta zakonito prebival in opravljal dejavnost kot samozaposlena oseba – to dejavnost prenehal opravljati zaradi ustreznega prijavljenega pomanjkanja dela, do katerega je prišlo iz razlogov, neodvisnih od njegove volje, in se je kot iskalec zaposlitve prijavil pri pristojnem zavodu za zaposlovanje zadnjenavedene države članice, ohrani status samozaposlene osebe za namene člena 7(1)(a) te direktive.

⁽¹⁾ UL C 383, 17.10.2016.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 20. decembra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof – Nemčija) – Finanzamt Bingen-Alzey/Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

(Zadeva C-462/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Obdavčenje — Davek na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Člen 90(1) — Znižanje cene v pogojih, ki jih določijo države članice — Znižanje davčne osnove — Načela, opredeljena v sodbi z dne 24. oktobra 1996, Elida Gibbs (C 317/94, EU:C:1996:400) — Popusti, odobreni nosilcem zasebnega zdravstvenega zavarovanja)

(2018/C 072/27)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Finanzamt Bingen-Alzey

Tožena stranka in vlagatelj revizije: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

Izrek

Člen 90(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba glede na načela, ki jih je Sodišče Evropske unije opredelilo v sodbi z dne 24. oktobra 1996, Elida Gibbs (C 317/94, EU:C:1996:400, točki 28 in 31), v zvezi z določitvijo osnove za odmero davka na dodano vrednost, in glede na načelo enakega obravnavanja iz prava Unije razlagati tako, da popust, ki ga farmacevtsko podjetje na podlagi nacionalnega zakona odobri podjetju, ki je nosilec zasebnega zdravstvenega zavarovanja, v skladu z navedenim členom povzroči znižanje davčne osnove v korist tega farmacevtskega podjetja, če so farmacevtski proizvodi lekarnam dobavljeni prek trgovcev na debelo, lekarne pa nato te proizvode izdajajo osebam, ki so zavarovane v okviru zasebnega zdravstvenega zavarovanja, na podlagi katerega je zavarovancem povrnjena nabavna cena farmacevtskih proizvodov.

⁽¹⁾ UL C 402, 31.10.2016.